

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01255/19-4

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 13. března 2019 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

společnost [redacted] se sídlem [redacted]
[redacted]

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila nevyžádaná obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala obchodní sdělení:

- dne 15. září 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 16. ledna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 21. března 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 8. června 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 22. září 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

přičemž výše uvedení adresáti nedali souhlas se zasíláním obchodních sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas,

- II. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 7.000 Kč
(slovy sedmtisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání příkazu je protokol o kontrole čj. UOOU-06439/17-22 ze dne 8. února 2019 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) v rámci kontroly provedené u obviněné, společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], ve dnech 4. července 2018 až 27. února 2019, včetně spisového materiálu shromážděného v rámci této kontroly. Námitky vůči protokolu o kontrole nebyly obviněnou podány.

Podkladem pro zahájení kontrolního řízení byla podání doručená správnímu orgánu v období od 19. června 2017 do 16. září 2017. Obsahem těchto podání byly stížnosti na doručená nevyžádaná obchodní sdělení, která jsou uvedena ve výroku I. tohoto příkazu. V rámci kontrolního řízení bylo prokázáno, že šířitelem předmětných obchodních sdělení je obviněná.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. tohoto příkazu, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovala obchodní nabídky služeb poskytovaných obviněnou a rovněž vybízela k návštěvě internetových stránek obviněné určených k přímé podpoře těchto nabízených služeb. Současně je nepochybné, že obviněná tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla doložena u stěžovatele s emailovou adresou [REDAKCE] (obchodní sdělení bylo na tuto e-mailovou adresu zasláno po odmítnutí minimálně 4x).

K výroku I. tohoto příkazu správní orgán dodává, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené

v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. a, nejde-li o případ stanovený v § 7 odst. 3 tohoto zákona (tedy nejde-li o jeho zákazníky), je povinna dodržovat povinnost upravenou v § 7 odst. 2 uvedeného zákona, dle kterého lze podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, tzn. že uživatel udělil souhlas ještě před samotným zasláním obchodního sdělení.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost je třeba uvést, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám.

Obviněná k e-mailové adrese [redacted] uvedla, že tato e-mailová adresa pochází z databáze klientů, kteří v rámci služeb zakoupili dovolenou. Tuto skutečnost obviněná doložila pouze „printscreen“ výpis (kontakty) z období 20. prosince 2010 až 3. prosince 2017, kde je uvedena pouze emailová adresu [redacted] a telefonní číslo [redacted] a [redacted]. Uživatel této e-mailové adresy ve své stížnosti nikterak nerozporoval, že by nebyl zákazníkem obviněné, ovšem uvedl, že se již dříve ze zasílání obchodních sdělení odhlašoval. Toto odmítání doložil prostřednictvím e-mailových zpráv ze dne 19. dubna 2016, 11. listopadu 2016, 16. ledna 2017, 22. března 2017, 27. června 2017 a 2. října 2017 zaslaných na e-mailové adresy [redacted] a [redacted] a [redacted] kdy na tato odmítání bylo obviněnou reagováno tím, že bude zjednána náprava, tedy vymazání e-mailové adresy [redacted] z dalších rozesílek. K tomuto obviněná sdělila, že z dohledané komunikace se zákazníkem vyplývá, že jeho žádost o vymazání z databáze byla řešena zaměstnankyní marketingového oddělení, přičemž kontakt na klienta byl však vymazán pouze z dílčí databáze, a jedná se tak o pochybení této zaměstnankyně. S ohledem na tuto skutečnost správní orgán konstatuje, že případná další obchodní sdělení zaslaná po tomto odmítání, mohla být obviněnou zasílána pouze na základě právního titulu dle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy na základě souhlasu.

K e-mailové adrese [redacted] obviněná uvedla, že tato e-mailová adresa pochází z databáze kontaktů, kteří se přihlásili k odběru obchodních sdělení a jedná se tedy o e-mailovou adresu, která byla získána na základě souhlasu. Samotný souhlas se zasíláním obchodních sdělení na výše uvedenou e-mailovou adresu však obviněná nedoložila. Uživatel

této e-mailové adresy uvedl, že není zákazníkem, registrovaných uživatelem ani nedal souhlas odesílateli k zasílání obchodních sdělení. Obviněná dále uvedla, že v tomto případě došlo též k pochybení zaměstnance, který po odhlášení dalšího zasílání obchodních sdělení danou e-mailovou adresu nevyřadil ze všech databází. Žádné konkrétní datum, kdy mělo dojít k samotnému odhlášení ze zasílání obchodních sdělení však obviněná neuvedla.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona), nicméně význam a rozsah následku přestupku není značný s ohledem na pochybení pouze ve vztahu ke dvěma e-mailovým adresám. Dále správní orgán přihlédl též ke skutečnosti, že v případě uživatele e-mailové adresy [REDAKCE] bylo do jeho soukromí zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) cit. zákona), a to tím, že tomuto uživateli byla obchodní sdělení zaslána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Správní orgán při určení druhu správního trestu a jeho výměry dále přihlédl, jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání, ke skutečnosti, že k šíření obchodních sdělení vůči adresátovi [REDAKCE] docházelo po dobu více jak 8 měsíců, od ledna 2017 do září 2017 (§ 38 písm. f) cit. zákona). Správní orgán přezkoumal jednání obviněné jak z hlediska přitěžujících okolností ve smyslu § 40 zákona č. 250/2016 Sb., tak z hlediska okolností polehčujících ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb., ale neshledal, že důvody pro využití ani přitěžujících, ani polehčujících okolností.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, a proto byla výše sankce stanovena též s ohledem na záznamy (výroční zpráva za rok 2017) uvedené u obviněné na portálu www.justice.cz. Stanovenou výši sankce tak není možné považovat za likvidační.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnosti stanovené v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy že využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 13. března 2019

otisk
úředního
razítka

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení nevyžádaných sdělení
(podepsáno elektronicky)